

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

(وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَغُلَّ ۚ وَمَنْ يَغْلُلْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ

الْقِيَمَةِ ۚ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ)

سورة آل عمران 161

عَنْ أَبِي بَكْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ فِي خُطْبَتِهِ يَوْمَ النَّحْرِ
بِمَنَى فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ:

«إِنَّ دِمَاءَكُمْ، وَأَمْوَالَكُمْ وَأَعْرَاضَكُمْ حَرَامٌ عَلَيْكُمْ كَحَرَمَةِ
يَوْمِكُمْ هَذَا، فِي شَهْرِكُمْ هَذَا، فِي بَلَدِكُمْ هَذَا...»

البخاري، الحج، 132

Waardevolle broeders en zusters!

Eén van de belangrijkste begrippen waar onze verheven religie, de Islam, nadruk op legt is het begrip ‘recht’. De Islam heeft de rechten van alle levende wezens tot in detail vastgesteld en omschreven. Nadat voor ieder levend wezen de grenzen van hun rechten zijn bepaald, heeft de Islam bevolen dat aan iedere rechtmatige eigenaar zijn of haar recht wordt gegeven en heeft het alle vormen van gedragingen die een schending van deze rechten betekenen, verboden. Bovenaan deze rechten staat het ‘recht van de mens op de mens’. Allah, de Verhevene, heeft de mens op de mooiste wijze geschapen en geëerd. Daarom worden in de Islam, ongeacht ras, kleur, geslacht, taal, religie of positie, de rechten van de mens erkend en in acht genomen. De Boodschapper van Allah (vrede zij met hem) heeft in zijn afscheidsbedevaart gezegd: “O mensen! Jullie leven, bezittingen en eer zijn tot aan jullie ontmoeting met jullie Heer onaantastbaar.”¹ Hij heeft hiermee duidelijk gemaakt dat degenen die de rechten van anderen schenden, in het hiernamaals teleurgesteld zullen worden.

Beste moslims!

De Islam is een religie van rechtvaardigheid, waarheid en wet. Het begrip ‘recht’ duidt zowel op onze verantwoordelijkheden als op de waarden die we moeten beschermen. De Heilige Koran, onze bron van leven en vrede, roept ons op om op te komen voor het recht. Eén van de schone namen van onze Heer is el-Hak. ‘Hak’ betekent niet alleen deel of aandeel, maar is ook het tegenovergestelde van ‘bâtîl’ (onwaarheid, valsheid). Degene die het recht respecteert, kiest in feite de kant van de waarheid en de goedkeuring van Allah. Bovenaan de verantwoordelijkheden die ons hele leven omvatten, staat het recht van de mens op de mens. We mogen nooit vergeten dat het respecteren van de rechten van anderen een vereiste is van ons geloof in Allah. Wanneer iemand

onrecht doet jegens een ander, moet dit zonder uitstel worden hersteld, moet vergeving worden gevraagd en moet men berouw tonen. De Profeet (vrede zij met hem) heeft hierover gezegd: “Wie onrecht heeft gepleegd jegens zijn broeder — hetzij in eer, bezit of iets anders — laat hij het vóór de Dag des Oordeels goedmaken, voordat goud en zilver geen nut meer zullen hebben. Anders zullen zijn goede daden worden afgenomen en aan de benadeelde worden gegeven. En als hij geen goede daden meer heeft, worden de zonden van de benadeelde aan hem overgedragen.”²

Waardevolle moslims!

Als het schenden van iemands rechten betrekking heeft op eer en waardigheid — zoals belediging, vloeken, liegen, roddelen, laster, spotten of kwetsen — dan moet de veroorzaakte leed worden hersteld en moet vergeving worden gevraagd aan de betrokkene. Als dit niet mogelijk is, moet men oprecht berouw tonen, voor die persoon bidden en goede daden namens hem of haar verrichten om van deze zware verantwoordelijkheid verlost te worden. Één van de meest effectieve manieren om onszelf te beschermen tegen onrecht tegenover iemands bezit, publieke middelen, of het begaan van zonden is het zuiveren van ons onderbewustzijn. Als een gelovige in zijn gedachten geen plaats geeft aan verboden en zonden, deze uit zijn bewustzijn verwijdt en ze geen ruimte geeft, blijft zijn hart en ziel zuiver. Omar ibn al-Khattab (moge Allah tevreden met hem zijn) zei: “Om niet in het verboden te vervallen, lieten we soms negen van de tien toegestane achter.”

Het gebied waar het schenden van rechten het hele volk raakt, is het publieke recht. Dit publieke recht is een nog zwaardere verantwoordelijkheid dan het persoonlijke recht. Verraad aan deze toevertrouwde verantwoordelijkheid leidt zowel in deze wereld als in het hiernamaals tot groot verlies. Zoals onze Verheven Heer in het vers dat aan het begin van de preek werd geciteerd heeft gezegd: “**Geen enkele profeet zou ooit ontrouw kunnen zijn. Wie zich schuldig maakt aan verraad, zal op de Dag der Opstanding komen met wat hij verraden heeft om zijn nek gehangen. Daarna krijgt iedereen volledig terug wat hij heeft verdiend, zonder onrecht.**”³ Laten we afsluiten met deze overlevering: Volgens de overlevering van Abu Hurayra (moge Allah tevreden met hem zijn) zei de Boodschapper van Allah (vrede zij met hem) op een dag: “Weten jullie wie écht failliet is?” De metgezellen antwoordden: “Degene die geen geld en bezit heeft.” De Profeet (vrede zij met hem) zei daarop: “De ware failliete persoon van mijn gemeenschap is degene die op de Dag des Oordeels komt met gebeden, vasten en liefdadigheid, maar ook met het feit dat hij anderen heeft beledigd, ander van laster heeft beschuldigd, andermans bezit onrechtmatig afgepakt, het bloed van iemand heeft vergoten en iemand anders heeft geslagen. Zijn goede daden worden vervolgens gegeven aan degenen aan wie hij onrecht heeft gedaan. Als zijn goede daden opraken voordat de schulden zijn ingelost, worden de zonden

¹ Buhârî, Hac, 132

² Buhârî, Mezâlim, 10

³ Âl-i İmrân 3:161

*van de benadeelden op hem geladen en uiteindelijk in de hel
geworpen.*”⁴ Moge onze vrijdag de bevrijding van de
onderdrukten dichterbij brengen. Amin

⁴ Müslim, Birr, 59